

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2023 m. birželio 7 d. Nr. 429-347
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir Revolut Bank UAB (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. rugpjūčio 10 d. – 2022 m. spalio 4 d. pareiškėjas iš savo sąskaitos banke atliko šešis mokėjimus (kredito pervedimus) į Paysafe Payment Solutions Ltd sąskaitą ir vieną 5000 Eur vertės mokėjimą kortele *Binance* naudai (toliau bendrai – Ginčijami mokėjimai). Ginčijamų mokėjimų bendra vertė – 160 900 Eur.

2022 m. lapkričio 28 d. pareiškėjas kreipėsi į banką su pretenzija, kurioje jis nurodė, kad tapo investicinio sukčiavimo auka, pervedamas 160 800 Eur¹ bendrovei *Gstocklegal*.

Banko specialistai netrukus susisiekė su pareiškėju per banko mobiliąją programėlę ir paprašė pateikti detalesnę informaciją dėl susidariusios situacijos. Negavęs iš pareiškėjo atsakymo dėl prašomos informacijos, bankas pareiškėjui 2022 m. gruodžio 3 d. išsiuntė oficialų atsakymą į gautą pretenziją, ir paprašė pareiškėjo atsakyti į banko specialistų žinutes, pateiktas per banko mobiliąją programėlę, bei patikslinti prašomą informaciją.

Atsakydamas į banko specialistų paklausimus, pareiškėjas banko mobiliojoje programėlėje nurodė, kad pats per *Facebook* platformą rado asmenis, į kurių platformą nusprendė investuoti.

Pareiškėjui nurodžius, kad kreipėsi į teisėsaugos institucijas, banko specialistai paprašė pareiškėjo pasidalinti teisėsaugos institucijoms teiktu pareiškimu dėl susidariusios situacijos, tačiau nurodytos informacijos pareiškėjas bankui nepateikė.

2022 m. rugpjūčio 19 d. iš lėšų gavėjo į pareiškėjo banko sąskaitą buvo atgal gražinta dalis pervestų lėšų – 2993,50 Eur, todėl bendra likusi negražinta Ginčijamų mokėjimų suma – 157 906,50 Eur.

2023 m. sausio 11 d. bankas susisiekė su lėšų gavėju banku, prašydamas gražinti pareiškėjui jo Ginčijamų mokėjimų (kredito pervedimų) lėšas, tačiau gavėjo bankas 2023 m. sausio 20 d. informavo banką, kad nurodytoje gavėjo mokėjimo sąskaitoje lėšų nėra.

2023 m. sausio 18 d. bankas per mobiliąją pokalbių programėlę informavo pareiškėją apie sprendimą negražinti likusios Ginčijamų mokėjimų sumos.

Pareiškėjas nesutinka su banko sprendimu negražinti ir (ar) nekompensuoti jam Ginčijamų mokėjimų lėšų. Kreipimesi pareiškėjas teigia, kad buvo apgautas investuoti siūliusių asmenų, ir mano, kad dėl šios priežasties jis turėtų būti papildomai apsaugotas nuo su sukčiavimu susijusių nuostolių, šiuo atveju – nuo Ginčijamų mokėjimų lėšų nurašymo iš jo sąskaitos banke. Kreipimesi pareiškėjas kelia reikalavimą bankui gražinti pareiškėjui likusią negražintą Ginčijamų mokėjimų sumą.

Bankas nesutinka tenkinti pareiškėjo reikalavimo. Bankas mano, kad negali būti laikomas atsakingu už pareiškėjo sąmoningus veiksmus ir nerūpestingumą, pervedant lėšas į nežinomo asmens sąskaitą. Atsiliepime bankas nurodo, kad jam veikus pagal teisės aktų bei banko paslaugų teikimo sąlygų nuostatas ir tinkamai įvykdžius paties pareiškėjo autorizuotą mokėjimo nurodymą, bankas nelaikytinas atsakingu dėl pareiškėjo nuostolių, atsiradusių įvykdžius

¹ Pareiškėjas nepaaiškino, kodėl nuostolius vertina 160 800 Eur, nors bendra Ginčijamų mokėjimų suma – 160 900 Eur.

Ginčijamą mokėjimą. Atsiliepime bankas prašo atmesti pareiškėjo reikalavimą kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Pareiškėjo ir banko ginčas kilo dėl banko atsisakymo gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui likusią (negrąžintą) Ginčijamų mokėjimų sumą, kurios, pareiškėjo teigimu, jis neteko, apgautas investavimo paslaugas siūliusių asmenų. Pareiškėjas neginčija pats inicijavęs ir autorizavęs Ginčijamus mokėjimus, tačiau jo manymu, atsižvelgiant į tai, kad jis buvo apgautas trečiųjų asmenų, jis turėtų būti apsaugotas nuo nuostolių, todėl banko atžvilgiu kelia reikalavimą Ginčijamų mokėjimų sumą pareiškėjui kompensuoti. Banko vertinimu, mokėjimo paslaugų teikėjui pareiga gražinti ginčijamų mokėjimo operacijų sumas kiltų tik tokiu atveju, jei mokėjimo operacijos būtų neautorizuotos ir (ar) įvykdytos netinkamai. Nagrinėjamoje situacijoje, banko teigimu, Ginčijami mokėjimai ne tik buvo autorizuoti paties pareiškėjo, bet bankas šiuos Ginčijamus mokėjimus ir tinkamai įvykdė, todėl bankas negali būti įpareigotas gražinti tinkamai autorizuotais mokėjimo nurodymais inicijuotų Ginčijamų mokėjimų sumos.

Siekdamas išspręsti tarp šalių kilusį ginčą ir įvertinti pareiškėjo bankui keliamo reikalavimo pagrįstumą, Lietuvos bankas vertins, ar: 1) bankas pagrįstai neatšaukė Ginčijamų mokėjimų; 2) yra kitų pagrindų, dėl kurių bankas turi pareigą gražinti ir (ar) kompensuoti pareiškėjui Ginčijamo mokėjimo sumą.

1. Dėl mokėjimo nurodymų įvykdyti Ginčijamus mokėjimus atšaukimo

Įvertinus tai, kad pareiškėjas siekia atgauti lėšas už Ginčijamus mokėjimus, t. y. siekia tinkamai paties pareiškėjo autorizuotų Ginčijamų mokėjimų lėšų gražinimo, pažymėtina, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 44 straipsnio nuostatomis, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis². Kai mokėjimo operacija inicijuojama mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjo arba gavėjo ar per gavėją, mokėtojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėjui davė sutikimą inicijuoti mokėjimo operaciją arba gavėjui davė sutikimą atlikti mokėjimo operaciją³. Minėto Mokėjimų įstatymo straipsnio 4 dalyje taip pat nustatyta, kad, pasibaigus 1 dalyje nurodytam laikotarpiui, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas, o šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais būtinas ir gavėjo sutikimas.

Taigi, pasibaigus Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nurodytam terminui, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik dėl to susitarus vartotojui ir jo mokėjimo paslaugų teikėjui, todėl nurodytos galimybės įtvirtinimas Mokėjimų įstatyme neturėtų būti vertinamas kaip priverstinis lėšų gražinimas mokėtojui, esant jo atitinkamam prašymui (pasibaigus 44 straipsnio 1 dalyje nurodytam terminui).

Ginčo bylos duomenimis, paskutinis pareiškėjo Ginčijamas mokėjimas buvo atliktas 2022 m. spalio 4 d., o pareiškėjas į banką dėl Ginčijamų mokėjimų atšaukimo kreipėsi tik 2022 m. lapkričio 28 d. Vadinasi, pareiškėjas į banką dėl mokėjimo nurodymų įvykdyti Ginčijamus mokėjimus atšaukimo ir jų lėšų gražinimo kreipėsi jau tada, kai šiuos mokėjimo nurodymus bankas buvo gavęs ir šios mokėjimo operacijos jau buvo įvykdytos, todėl Mokėjimų įstatyme nustatymas mokėjimo nurodymo atšaukimo terminas buvo praėjęs.

Remiantis banko paslaugų teikimo sąlygų (angl. *Personal Terms*⁴) 18 punktu, vartotojo inicijuotas mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas bet kuriuo metu vieną darbo dieną iki to momento, kai lėšos iš vartotojo (mokėtojo) sąskaitos turi būti nurašytos⁵. Tokios aplinkybės

² Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalis.

³ Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 2 dalis.

⁴ <https://www.revolut.com/lt-LT/legal/terms>

⁵ Tekstas originalia – anglų k.: „You can cancel a payment (including a recurring payment or a SEPA direct debit) at

nagrinėjamo ginčo atveju taip pat nebuvo nustatytos, taigi, nebuvo nustatytos ir sąlygos, kada pagal banko paslaugų teikimo sąlygas mokėjimo nurodymus, patvirtintus šalių sutartu būdu, bankas gali atšaukti.

Kaip minėta, ginčo tarp šalių dėl Ginčijamų mokėjimų tinkamo autorizavimo, kaip ir dėl to, kad bankas savo, kaip mokėjimo paslaugų teikėjo, įsipareigojimus pareiškėjo Ginčijamų mokėjimų atžvilgiu įvykdė tinkamai, nekyla.

Atsižvelgiant į pirmiau išdėstyta, darytina išvada, kad bankas pagrįstai atsisakė atšaukti Ginčijamus mokėjimus.

2. Dėl Ginčijamų mokėjimų lėšų gražinimo

Pareiškėjas mano, kad, atsižvelgiant į tai, jog jis šiuo atveju buvo apgautas investicines paslaugas siūliusių asmenų, bankas turėtų gražinti ir (ar) kompensuoti jam Ginčijamų mokėjimų sumą.

Pareiškėjo reikalavimas atlyginti jo nuostolius, galėjusius, pareiškėjo teigimu, atsirasti bankui netinkamai veikus, savo esme laikytinas reikalavimu taikyti civilinę atsakomybę banko atžvilgiu.

Pagal civilinės atsakomybės sampratą, civilinė atsakomybė – tai turtinė prievolė, kurios viena šalis turi teisę reikalauti atlyginti nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas, o kita šalis privalo atlyginti padarytus nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.245 straipsnio 1 dalis). Vadovaujantis CK 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Taigi, civilinė atsakomybė atsiranda esant asmens, įpareigoto atlikti atitinkamus veiksmus ar nuo jų susilaikyti, neteisėtiems veiksams ar neveikimui, taip pat kaltei dėl šių neteisėtų veiksmų padarymo ar neveikimo, žalai ir priežastiniam ryšiui tarp veiksmų ar neveikimo ir atsiradusios žalos (CK 6.246–6.249 straipsniai)⁶. Be to, CK 6.256 straipsnio 4 dalis nustato, kad kai sutartinės prievolės neįvykdo ar netinkamai ją įvykdo įmonė (verslininkas), tai ji atsako visais atvejais, jei neįrodo, kad prievolės neįvykdė ar netinkamai ją įvykdė dėl nenugalimos jėgos, jeigu įstatymai ar sutartis nenumato ko kita.

Kasacinis teismas savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad sutartinei civilinei atsakomybei žalos (įskaitant negautas pajamas) atlyginimo forma (CK 6.245 straipsnio 3 dalis, 6.256 straipsnis) taikyti nepakanka sutarties neįvykdymo (pažeidimo) fakto, sutartinei civilinei atsakomybei taikyti yra būtinas šių sąlygų visetas – bent vienos sąlygos nebuvimas eliminuoja civilinės atsakomybės taikymo galimybę⁷. Taigi, nagrinėjamu atveju civilinė atsakomybė banko atžvilgiu bendraisiais CK nustatytais pagrindais būtų taikoma, tik nustačius visų trijų civilinės atsakomybės sąlygų – neteisėtų banko veiksmų, pareiškėjo nuostolių (negrąžintų Ginčijamų mokėjimų sumų) ir priežastinio ryšio tarp banko neteisėtų veiksmų ir pareiškėjo nuostolių, visumą.

Ginčo nagrinėjimo metu nustatytais aplinkybėmis, pareiškėjas, siekdamas investuoti į kriptovaliutas ir atlikdamas tam skirtus Ginčijamus mokėjimus nepažįstamo subjekto *Gstocklegal* naudai, patyrė 157 906,50 Eur⁸ nuostolių (žalos).

Vertinant, ar nustatytos prielaidos konstatuoti banko neteisėtus veiksmus, kaip būtinąją civilinės atsakomybės taikymo sąlygą, reikia vadovautis ginčo byloje esančiais duomenimis ir nustatytais aplinkybėmis. Faktas ir pareiškėjo neginčijama aplinkybė yra tai, kad Ginčijami mokėjimai buvo tinkamai paties pareiškėjo autorizuoti ir juos bankas tinkamai įvykdė, kaip tai nustato teisės aktai ir banko paslaugų teikimo sąlygų nuostatos.

Pažymėtina, kad finansų rinkos dalyviai, tarp jų ir bankas, teikdami finansines paslaugas, turi veikti profesionaliai ir skaidriai. Bankui, kaip profesionaliam verslininkui ir savo srities specialistui, yra keliami aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, todėl turėdamas specifinių finansinių paslaugų teikimo srities žinių, bankas turėtų dėti visas reikiamas bei protingai įmanomas pastangas (įskaitant ir tinkamų prevencinių priemonių, teikiant mokėjimo paslaugas, įdiegimą) tam, kad klientai būtų kaip įmanoma labiau apsaugoti

any time up to the end of the business day before the payment is due to be paid from your account.”

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2002 m. balandžio 15 d. nutartis, priimta civilinėje byloje UAB „Vasario koncernas“ v. Teisingumo ministerija, bylos Nr. 3K-3-600/2002.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-144-915/2018, 31 punktas.

⁸ Išskaičiavus pareiškėjui gražintą Ginčijamų mokėjimų sumos dalį - 2993,50 Eur.

nuo neautorizuotų ir (ar) nesąžiningų mokėjimo operacijų ir turėtų visas galimybes ginčijamų mokėjimo operacijų lėšas bandyti susigražinti, ypač sukčiavimų elektroninėje erdvėje atvejais⁹.

Pareiškėjas kreipimesi prašo banko gražinti jam Ginčijamų mokėjimų sumą, teigdamas, kad bankas nesiėmė pakankamai veiksmų tam, kad apsaugotų pareiškėją nuo apgaulingų trečiųjų asmenų veiksmų, dėl kurių ir buvo įvykdyti Ginčijami mokėjimai.

Vis dėlto, ginčo byloje esančiais duomenimis, pareiškėjui pridėjus naują naudą gavėją ir inicijavus mokėjimus buvo parodytas autorizuoto mokėjimo (angl. Authorized Push Payment) įspėjimas: „Ar žinote ir pasitikite šiuo gavėju? Jei nesate tikri, nemokėkite jiems, nes gali būti, jog negalėsime jums padėti atgauti šių pinigų. Atminkite, kad sukčiai gali apsimesti kitais ir mes niekada nereikalausime jūsų atlikti mokėjimus“¹⁰. Pareiškėjas, ginčo bylos duomenimis, prieš atlikdamas Ginčijamus mokėjimus, patvirtino naują naudą gavėją po šio įspėjimo.

Verta atkreipti dėmesį ir į tai, kad faktas, jog pareiškėjas inicijavo ir autorizavo Ginčijamus mokėjimus, siekdamas investuoti, tačiau to padaryti nepavyko, pareiškėjui vertinant, kad jis buvo apgautas, taip pat savaime nereiškia, kad bankas veikė netinkamai - nesilaikė teisės aktų reikalavimų, įvykdydamas Ginčijamus mokėjimus, ar kad tokiu būdu bankas nesiėmė reikiamų ir (ar) teisės aktuose nustatytų veiksmų, susijusių su Ginčijamų mokėjimų atšaukimu. Priešingai – ginčo nagrinėjimo metu nustatyta, kad bankas neturėjo pagrindo atšaukti tinkamai pareiškėjo autorizuotų mokėjimo nurodymų įvykdyti Ginčijamus mokėjimus, be to, nenustatyta jokių kitų aplinkybių, kurios suponuočiau apie banko veiksmų galimą neteisėtumą vertinamų aplinkybių kontekste.

Nors bankui, kaip rinkos profesionalui, teikiančiam mokėjimo paslaugas, yra keliami aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, vis dėlto, ir vartotojai, taip pat ir pareiškėjas, besinaudodami finansinėmis paslaugomis, turi būti rūpestingi ir atsargūs, ypač elektroninėje erdvėje, reikalaujančioje dar didesnio vartotojų pastabumo ir atidumo – t. y. tinkamai laikytis su mokėjimo paslaugų teikėju sudarytoje bendrojoje sutartyje nurodytų sąlygų, mokėjimo paslaugų teikėjo pateiktų saugaus naudojimosi mokėjimo paslaugomis elektroninėje erdvėje rekomendacijų, atsargiai ir kritiškai vertinti pasiūlymus greitai praturėti investuojant ar įvykdyti mokėjimus, nesilaikant su mokėjimo paslaugų teikėju sudarytoje bendrojoje sutartyje nurodytų sąlygų, tinkamai įvertinti priimamų sprendimų finansinę riziką ir pan. Tai reiškia, kad dėl laisva valia priimtų finansinių sprendimų vartotojui tenkanti rizika ir atsakomybė neturėtų būti perkelta finansų rinkos dalyviui, šiam veikiant tinkamai pagal teisės aktų reikalavimus.

Neteisėti veiksmai yra būtinoji sutartinės atsakomybės sąlyga - nenustačius neteisėtų veiksmų, nėra pagrindo sutartinei civilinei atsakomybei kilti¹¹. Tai reiškia, kad neįrodžius bent vienos iš nurodytų atsakomybės sąlygų, žalos atlyginimas negalimas, nes žalai atlyginti nėra teisinio pagrindo¹². Kaip buvo konstatuota pirmiau, sutartinei civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti civilinės atsakomybės sąlygų visetą. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra nurodęs, kad jei ieškovas neįrodo sutarties neįvykdymo, jo įrodinėjami nuostoliai ir priežastinis ryšys yra tik tariami, objektyviai nesusiję su sutartimi ir teismas savo procesiniame sprendime dėl jų gali nepasisakyti¹³.

Vadinasi, nagrinėjamu atveju nenustačius banko neteisėtų veiksmų, kaip būtinuosios civilinės atsakomybės taikymo sąlygos, kitos civilinės atsakomybės sąlygos (šiuo atveju - priežastinis ryšys tarp pareiškėjo žalos (157 906,50 Eur sumos) ir neteisėtų veiksmų) nenustatinėtinos.

Vadovaujantis nustatytomis aplinkybėmis ir atsižvelgiant į tai, kad banko veiksmai įvykdant pareiškėjo Ginčijamą mokėjimą vertintini kaip teisėti, taip pat į tai, kad nebuvo nustatytos būtiniosios banko civilinės atsakomybės taikymo sąlygos, darytina išvada, kad tenkinti pareiškėjo reikalavimo ir rekomenduoti bankui kompensuoti pareiškėjui jo nuostolius

⁹ Tai, kad verslininkui, šiuo atveju - ir bankui, kaip ir bet kuriam kitam savo srities profesionalui, teikiančiam paslaugas, teisės aktai nustato aukštesnį profesionalo teisėto elgesio standartą, taigi, kad jam taikomi aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, savo praktikoje ne kartą yra pabrėžęs ir kasacinis teismas. Pavyzdžiui, Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. vasario 28 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-112/2008; 2010 m. kovo 1 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-69/2010; 2018 m. spalio 12 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-60-969/2018.

¹⁰ Originalas anglų k.: „Do you know and trust this payee? In you're unsure, don't pay them, as we may be not able to help you get your money back. Remember, fraudsters can impersonate others and we will never ask you to make a payment.“

¹¹ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. gruodžio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-478/2011; 2012 m. kovo 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-94/2012.

¹² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2009 m. vasario 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-5/2009; 2010 m. gegužės 24 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-219/2010; 2013 m. gruodžio 4 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-634/2013; kt.

¹³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2010.

dėl Ginčijamų mokėjimų įvykdymo – 157 906,50 Eur, nėra teisinio pagrindo, todėl pareiškėjo reikalavimas atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis